

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 24. mája 2011 v trestnej veci obžalovaného **R. A. a spol.**, pre trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/ a ods. 5 zákona č. 140/1961 Zb. – Trestný zákon účinný do 31. decembra 2005, o sťažnosti obžalovaného R. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 13. apríla 2011, sp. zn. 2 T 5/2005, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2005 sťažnosť obžalovaného R. A. **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre vo vyššie označenej trestnej veci na hlavnom pojednávaní rozhodol uznesením z 13. apríla 2011, sp. zn. 2 T 5/2005, tak, že podľa § 66 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Tr. por.“) uložil poriadkovú pokutu obžalovanému R. A. vo výške 700 (sedemsto) eur.

Rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty predsedníčka senátu odôvodnila tým, že 12. apríla 2011 bola súdu doručená žiadosť obžalovaného o odročenie hlavného pojednávania z dôvodu, že 11. apríla 2011 vypovedal plnú moc obhajcovi JUDr. M. M.. Zároveň v nej uviedol, že v lehote do 15 dní zašle súdu plnú moc obhajcu, ktorý ho bude v konaní ďalej zastupovať.

Ďalej poznamenala, že aj vinou obžalovaného R. A., ktorý sa na hlavné pojednávania nedostavoval a neustále predkladal rôzne lekárske správy, museli byť pojednávania odročené.

Súd preto neakceptoval ospravedlnenie jeho neúčasti na hlavnom pojednávaní, ktorého termín bol vytyčený na 13. a 14. apríla 2011. Navyše obžalovaný bol na hlavné pojednávanie riadne a včas predvolaný (predvolanie prevzal 7. marca 2011).

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný R. A. v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil.

Uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nedôvodné a potláčajúce jeho právo na spravodlivý súdny proces. Z účasti na hlavnom pojednávaní sa riadne ospravedlnil, pretože obhajcovi vypovedal plnú moc a chcel si zvoliť takého, ktorý ho bude zastupovať objektívne a nezaujato.

Poukázal aj na to, že nie je pravdou, aby hlavné pojednávania boli odročené z dôvodu jeho častej práceneschopnosti, nakoľko od roku 2005 bol chorý maximálne päťkrát, čo nie je za obdobie 6 rokov dost' na prijatie uvedeného záveru.

Nesúhlasil ani s tým, že zmena obhajcu nie je dôvodom na odročenie hlavného pojednávania, pretože v predmetnej trestnej veci ide o prípad nutnej obhajoby.

Namietal aj aplikáciu ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. por., ktorý je podľa jeho názoru bezpredmetný, neakceptovateľný a nepoužiteľný vzhľadom na to, že nikdy nebol napomenutý a nikdy nezmaril hlavné pojednávanie.

V súvislosti s obhajcom JUDr. M. M. dodal, že plnú moc mu vypovedal ústne, za prítomnosti svedkov, a preto neexistuje žiadny písomný doklad.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu, nakoľko je absolútne bezdôvodné, opiera sa iba o zaujatosť Krajského súdu v Nitre a nie je založené na dôkazoch, ktoré by boli v súlade s platným a účinným Trestným zákonom, Trestným poriadkom a Ústavou Slovenskej republiky.

Na podklade podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 147 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného R. A. nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. por. kto napriek predchádzajúcemu napomenutiu ruší konanie alebo kto sa voči súdu, prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu správa urážlivo alebo **kto bez dostatočného ospravedlnenia neposlúchne príkaz** alebo nevyhovie výzve, **ktoré mu boli dané podľa tohto zákona, toho môže predseda senátu** a v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán **potrestať poriadkovou pokutou do 50 000 Sk (t. j. 1659,70 eur).**

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že v zmysle ustálenej súdnej praxe sa za **príkaz** obžalovanému daný súdom považuje aj jeho **riadne a včasné predvolanie na hlavné pojednávanie.**

Z predloženého procesného spisu vyplýva, že obžalovaný R. A. bol riadne a včas predvolaný na termín hlavného pojednávania určený na 13. a 14. apríla 2011, nakoľko predvolanie osobne prevzal 7. marca 2011.

Za „nedostatočné ospravedlnenie“ v súvislosti s neposlúchnutím príkazu súdu, ktorý bol obžalovanému daný podľa Trestného poriadku, je potrebné považovať také ospravedlnenie, ktoré nebolo urobené z vážneho dôvodu alebo včas, teda bezodkladne po tom, čo sa obžalovaný dozvedel o prekážke, pre ktorú uvedený príkaz nemôže splniť – v posudzovanom prípade dostaviť sa na určený termín hlavného pojednávania, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, z dôvodu vypovedania plnej moci obhajcovi.

Obžalovaný R. A. vypovedal plnú moc obhajcovi JUDr. M. M. 11. apríla 2011 a svoju žiadosť o odročenie hlavného pojednávania podal na pošte (ako vyplýva z podacej pečiatky pošty na poštovej obálke) 11. apríla 2011, teda v ten istý deň.

Z toho je zrejmé, že obžalovaný urobil úkon smerujúci k ospravedlneniu jeho neúčasti na hlavnom pojednávaní bezodkladne po tom, čo vypovedal plnú moc obhajcovi.

Podľa § 37 ods. 2 Tr. por. veta druhá **skôr zvolený obhajca je povinný plniť svoje povinnosti obhajcu až do skutočného prevzatia obhajoby iným obhajcom.**

Z vyššie citovaného ustanovenia § 37 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že skôr zvolený obhajca JUDr. M. M. bol povinný dostaviť sa na určený termín hlavného pojednávania, a to aj napriek tomu, že mu obžalovaný R. A. dva dni pred jeho konaním vypovedal plnú

moc. Jeho povinnosti obhajcu trvajú až do momentu, kedy dôjde k skutočnému prevzatiu obhajoby vo vzťahu k obžalovanému iným obhajcom.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že obžalovaný R. A. je sám zodpovedný za to, koho poverí svojou obhajobou. Nemôže preto požadovať, aby sa hlavné pojednávanie odročilo z dôvodu, že sám nemá obhajcu, a to len dva dni pred jeho konaním. Jeho krok možno považovať za vopred premyslený a účelový, nakoľko mal dostatok času, aby zmenil obhajcu. O termíne hlavného pojednávania vedel už od 7. marca 2011, kedy predvolanie prevzal. Navyše zmena obhajcu nie je dôvodom na odvolanie, resp. zrušenie nariadených úkonov, na ktoré boli obžalovaný, ako aj jeho doterajší obhajca riadne a včas predvolaní. Povinnosťou súdu totiž nie je prispôbovať režim pojednávania predstavám obžalovaného.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v posudzovanom prípade dôvod na uloženie poriadkovej pokuty obžalovanému R. A. bol, preto na neverejnom zasadnutí jeho sťažnosť podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Na záver najvyšší súd považuje za nevyhnutné upozorniť obžalovaného na jeho povinnosť riadne sa dostavovať na určené termíny hlavného pojednávania, resp. plniť iné príkazy mu uložené súdom v trestnom konaní v súlade s Trestným poriadkom, pričom inštitút poriadkovej pokuty (§ 66 Tr. por.) je v prípade znemožnenia súdu plynule vo veci konať, v prípade akýchkoľvek obštrukcií zo strany obžalovaných legálnym prostriedkom na zabezpečenie riadneho priebehu súdneho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. mája 2011

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková